

jeg, at i begge Henseender indeholder Lovfor-
slaget et betydeligt Fremskridt. Der kan natur-
ligviis tvistes om, hvorvidt der er gaaet for
meget frem i een Retning og maaskee for lidet
i en anden — det er jo umuligt at tænke
sig en fuldstændig Samstemning i saa Hens-
seende; — men det kan ikke betvivles, at Lov-
forslaget tilsigter at gaae og i Virkeligheden
ogsaa gaaer et betydeligt Skridt fremad i de
to Hovedretninger, hvori der gjentagende og
stærkt, navnlig fra Thingets Side, er blevet
ønsket, at der maatte strides fremad. Jeg troer
derfor, at det i høi Grad maa ansees ønskeligt,
at Forslaget, saaledes som det endelig bliver
vedtaget, viser sig som vedtaget, om just ikke
med Genstemmighed, saa dog med overveiende
Majoritet, for at det ikke skal gaae Skin af,
som om der i denne vigtige Sag endnu var en
stærk Meningsforskel og Kamp tilstede. Det
er en Selsfølge, at det ikke derved er erkjendt,
at just enhver Bestemmelse i Loven fyldestgjør
de enkelte Medlemmers Ønsker; men det er en
Beie, som ogsaa tidligere er gaaet her i Salen
med Hensyn til saadanne Foranstaltninger, som
ere ansete for at være af stor og paatrængende
Vigtighed, at man efterhaanden har samlet sig
og er kommet til et Resultat ved at opgive
Noget af det, som man i sin Tid troede at
maatte fordre.

Jeg har allerede under den sidste Forhand-
ling fremhævet et Par Punkter, som for mig
ere af en saadan Betydning, at jeg ikke under
nogensomhelst Betingelse har troet at kunne
forsvare at opgive dem, fordi jeg har den
Overbeviisning, at derved vilde det Hovedfor-
maal, som Loven tilsigter, skades. Uagtet jeg
derfor maaskee, i og for sig, ikke kunde have
saa Meget imod, at en Forandring i saa

Henseende i Tiden kunde skee, saa maa jeg
dog absolut være imod, at den bliver tværksat
strax og pludselig, fordi, som jeg allerede
har sagt, Lovens egentlige Formaal derved
vilde svækkes og tilintetgjøres. Der var deri-
mod andre Punkter, med Hensyn til hvilke jeg
ikke havde den Overbeviisning, uagtet jeg dog
maatte finde, at de kunde ordnes paa en øns-
keligere Maade end den, der sidst blev vedta-
gen. Det er med Hensyn til disse Punkter,
at jeg har kunnet imødekomme Udvalgets Øns-
ke, om Tilbeholdelsen af den Afgjørelse, der
i Thinget har fundet Sted, imod at Udvalget
fra sin Side gif ind paa at anerkjende mine
Fordringer med Hensyn til de Hovedpunkter,
som jeg ikke kunde opgive. Dette gjælder
navnlig om de Forslag, som jeg har stillet til
det nu foreliggende Afsnit. Den ærede Ordfører har
i et Underændringsforslag foreslaaet en Tilføining
til den Forandring, der ved 2den Behandling blev
vedtagen til § 1, og nærmere omtalt og forklaret
sammes Betydning. Herimod kan jeg ikke have
Nogetsomhelst at erindre og skal gjerne til-
træde Forslaget, der jo kun gaaer ud paa
yderligere at tydeliggjøre en af de Beie, der
kan gaaes for at naae det Resultat, som ved
Paragraphen tilsigtes, nemlig, at Skolen ikke
bliver overfyldt. Det af mig stillede Forslag
til § 3 er, som af den ærede Ordfører udtalt,
tiltraadt fra Udvalgets Side. Hvad de øv-
rige, af andre Medlemmer stillede Forslag an-
gaaer, saa forudsætter jeg, at det af den ærede
Rigsdagsmand for Bornholm (S. F. Petersen)
med 14 andre Rigsdagsmænd til § 1 stil-
lede maa falde bort, naar man vil gaae ind
paa mit Forslag til samme Paragraph med det
dertil af den ærede Ordfører stillede Underæn-
dringsforslag.